

EXPUNERE DE MOTIVE

OBIECTIVELE EDUCAȚIEI FIZICE ȘI A SPORTULUI:

- menținerea unei stări optime de sănătate a celor care practică exercițiile fizice în mod conștient și sistematic, precum și creșterea potențialului lor de muncă și de viață
- favorizarea proceselor de creștere și optimizare a dezvoltării corporale/fizice a subiecților
- dezvoltarea/educarea calităților motrice de bază și a celor specifice sporturilor
- formarea unui sistem larg de deprinderi și priceperi motrice, precum și valorificarea lor în plan sportiv
- formarea și perfecționarea capacității și a obișnuinței de practicare sistematică, corectă și conștientă a exercițiilor fizice, mai ales în timpul liber
- dezvoltarea unor trăsături și calități intelectuale, estetice, morale, civice etc.

A. ARGUMENTE DE NATURĂ METODICO-ORGANIZATORICĂ

1. Nerealizarea obiectivelor educației fizice în învățământul primar se datorează mai multor factori:
 - a) Nivelul scăzut al pregătirii fizice (capacității de efort) a elevilor care promovează în ciclul gimnazial precum și incapacitatea acestora de a efectua deprinderile motrice de bază cu indici de eficiență (mers, alergare și săritură), de asemenea bagajul foarte redus de deprinderi motrice. Această stare de lucruri determină profesorii de educație fizică și sport să reia în clasele V-VI ceea ce ar fi trebuit ca elevii să stăpânească în clasele I-IV. Acest decalaj se va menține în tot restul școlarității și chiar toată viața.
 - b) Nerealizarea obiectivelor în clasele I-IV se repercutează negativ asupra următoarelor cicluri de învățământ atât în plan motric cât și în planul integrării sociale. Astfel, se dezvoltă cei care posedă aptitudini peste

medie, în timp ce elevii mai puțini dotați progresează nesemnificativ. Tratarea diferențiată a elevilor de către profesorii de educație fizică, în clasele I-IV este de natură să favorizeze accesul cât mai multor copii la binefacerile oferite de educația fizică.

2. Majoritatea cadrelor didactice ce desfășoară activități de învățământ la vârstele prepubertare sunt de sex feminin și odată cu înaintarea în vârstă face tot mai dificilă conducerea lecțiilor, determinând implicit eficiența scăzută.
3. Există un interes foarte scăzut al cadrelor didactice la clasele I-IV și al conducerii școlilor pentru lecțiile de educație fizică, plasându-se de regulă în ultima poziție în orarul zilei, simultan, la toate clasele, ceea ce determină pierderea calității de activitate relaxantă prin plasarea între lecții cu încărcătură intelectuală. De asemenea, creează dificultăți în folosirea bazei materiale a școlii.
4. Realitatea prezintă numeroase situații în care lecțiile de educație fizică de la clasele I-IV sunt înlocuite cu alte discipline din planul de învățământ sau cu pregătirea temelor pentru acasă.
5. Preocupări scăzute la toate nivelele pentru pregătirea și perfecționarea profesională a învățătorilor în domeniul educației fizice și sportului.
6. Slaba preocupare de a fi promovate alte forme de practicare a exercițiilor fizice benefice pentru dezvoltarea elevilor.
7. Conducerea lecțiilor de educație fizică de către profesorii de specialitate creează cadrul adecvat pentru orientarea copiilor cu dezvoltare fizică corectă și aptitudini motrice superioare către practicarea unor ramuri de sport.

B. ARGUMENTE DE NATURĂ BIO-PSIHO-MOTRICĂ

1. Perioada vârstelor de 6-10/11 ani (prepubertară) este caracterizată de dezvoltarea rapidă din punct de vedere morfologic și funcțional ceea ce permite ca elevul să fie supus unor solicitări crescute pe plan cognitiv și motric.
2. Datorită proceselor de creștere, musculatura se alungește, tonusul este scăzut și de asemenea capacitatea de contracție, fapt ce favorizează instalarea atitudinilor deficiente localizate cu deosebire la nivelul coloanei vertebrale. Menționăm că definitivarea curburilor coloanei vertebrale are

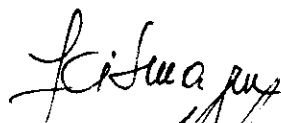
loc în jurul vârstei de 10 ani. Pentru favorizarea troficității și tonicității musculaturii precum și pentru prevenirea atitudinilor deficiente este necesar a se lucra cu specialiști – profesori de educație fizică și sport care stăpânesc metodele și mijloacele adecvate.

3. Perioada de vârstă prepubertară este caracterizată de disponibilități crescute pentru însușirea noțiunilor, dezvoltarea gândirii concrete și abstracte și mai ales pentru formarea deprinderilor intelectuale, motrice, igienice, morale etc. Copilul învață foarte rapid mișcări noi și deprinderi de autoorganizare pe care le folosește în activitatea independentă. Până la vârsta de 10 ani, copiii dobândesc peste 80% din experiența motrică de viață.
4. Educația fizică, corect organizată, duce la formarea unor atitudini pozitive față de exercițiile fizice dar și la formarea obișnuinței de a le practica sistematic, în lecții și activități independente, precum și în ciclurile următoare de învățământ. Tendința elevului din clasele I-IV de a-i imita pe cei mai mari este evidentă mai ales în ceea ce privește practicarea exercițiilor fizice.
5. Marile disponibilități pentru joc, la vârstele de 6-10/11 ani, implică pregătirea cu minuțiozitate a acestora, selecționarea celor mai potrivite și conducerea lor pentru a satisface, pe de o parte, pornirile naturale ale copiilor și, pe de altă parte, pentru a favoriza spiritul de colaborare, ajutorul reciproc, toleranța, într-un cuvânt: **SPIRITUL DE ECHIPĂ**. Profesorul de educație fizică și sport este abilitat pentru realizarea, la nivel superior a acestor deziderate.

Față de aceste considerente am inițiat proiectul de lege alăturat.

INIȚIATORI:

1. senator Ivan CISMARU

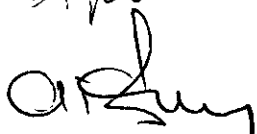
2. senator Ștefan-Mihail ANTONIE

3. senator Dan SABĂU

4. senator Csaba SOGOR

5. senator Angel TÎLVĂR

